தமிழகத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கால் இலங்கையின் சமூகப் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

உ'ாந்தி.மகாலிங்கம் [1]

[1] வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ushanthy@univ.jfn.ac.lk

ஆய்வுச்சுருக்கம்: *பல்லவர்கள் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் தொண்டை மண்டலத்தில் காஞ்சியை தலைநகராகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்குள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு அரசாக எழுச்சியடையத் தொடங்கியிருந்தனர். பல்லவரது ஆட்சிக்கு முன்னர் பெருமளவு பௌத்த, சமண மதங்களே செல்வாக்குடையவையாகக் காணப்பட்டிருந்தன. இந்நிலையில் பல்வர்கள் காலத்தில் ஆழ்வார்களாலும், நாயன்மார்களாலும் தமிழகத்தில் பௌத்த, சமண மதங்களுக்கு எதிரான பக்தி இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இது சைவத்தையும், தமிழையும் முதன்மையாகக் கொண்டு எழுச்சியடைந்ததனால் பௌத்தமும் சமணமும் நலிவடைந்து சைவ, வைணவ சமயங்கள் மறுமலர்ச்சியடைந்தன. இதுவரை காலமும் தமிழகத்தில் மண், சுதை போன்ற அழியக்கூடிய பொருட்களைக் கொண்டே கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. பல்லவர் காலத்திலிருந்து தான் முதன்முதலில் அழியாத பொருட்களைக் கொண்டு கோயில்கள் அமைக்கும் மரபு தோற்றம் பெற்றது. அதன் செல்வாக்கினால் இலங்கையிலும் பல்லவர் கலைமரபு சார்ந்த ஆலயங்கள் சமகாலத்தில் கட்டப்பட்டன. இவைதவிர தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் பிராமணர்கள் ஆலயங்களில் பூசை செய்யும் மரபு அறிமுகமாகியமை, கடல்சார் வணிகத்தில் வணிக கணங்களின் செல்வாக்கு, பல்லவர்காலக் கலைகளின் அறிமுகம் போன்றவை தமிழக பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றத்தால் இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் பண்பாடுகளில் ஏற்பட்டுக் கொண்ட மாற்றங்களாக திகழ்கின்றன. அந்தவகையில பல்வர்கால தமிழகத்துடன் இலங்கை கொண்டிருந்த தொடர்பினால் இலங்கையின் சமூக பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்ட மாற்றங்களை இலக்கிய தொல்லியல் சான்றுகளின் துணையுடன் எடுத்துக்காட்டுவது இவ் ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகவுள்ளது. இவ்வாய்வுக்காக இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் என்ற வகையில் இவ்வாய்வுத் தலைப்புடன் தொடர்புடைய நூல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தளக் கட்டுரைகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டு வரலாற்று விபரண ஆய்வு அணுகுமுறை அடிப்படையில் இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.*

திறவுச் சொற்கள்: பக்தி இயக்கம், தமிழகம், இனமுரண்பாடு, பல்லவர் காலம், எழுச்சி

1. அறிமுகம்

கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்கள் காஞ்சியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஓர் அரசை உருவாக்கிக் கொண்டதன் பின்னர் சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்க்கும் நோக்கில் பக்தி இயக்கம் தோற்றம் பெற்றுக் கொண்டது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் மன்னர்களின் பூரண ஆதரவுடன் பக்தி இயக்கச் செயற்பாடுகளை பல்வேறு வழிகளிலும் மேற்கொண்டு உலகியலை வலியுறுத்தி மீண்டும் சைவ, வைணவ சமயங்களை நிலைபெறச் செய்தனர். இப்பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி அதன் அண்டை நாடான இலங்கையிலும் ஏற்பட்டுக் கொண்டது. இலங்கை எப்பொழுதுமே தமிழகத்தில் தோன்றி வளரும் பண்பாட்டு செல்வாக்கிற்குட்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வருவதனால் பல்லவர் கால தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கு சமகால இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டிலும் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததை இலங்கையின் பாளி இலக்கியங்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன. njhz;il kz;lyj;jpy; gy;ytu; fhyj;jpy; Vw;gl;l rka kWkyu;r;rp> nkhop> fiy> fyhrhu Nkk;ghLfs;> tu;j;jfg; nghUshjhu eltbf;iffs;> ePu;g;ghrdj; njhopy;El;g mgptpUj;jpfs; vd;gdTk; ,yq;ifj; jkpoupd; rkak;> nkhop> fiy> fyhrhuk;> nghUshjhu njhopy;El;gk; rhu;e;j Jiwfspy; ghupa khw;wj;ijAk; epiyahd jhf;fj;ijAk; Vw;gLj;jpapUe;jikia kpfj; njspthf mwpaKbfpd;wJ. அந்தவகையில் பல்வர்கால தமிழகத்துடன்

இலங்கை கொண்டிருந்த தொடர்பினால் இலங்கையின் சமூக பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்ட மாற்றங்களை இலக்கிய தொல்லியல் சான்றுகளின் துணையுடன் எடுத்துக்காட்டுவது இவ் ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகவுள்ளது.

2. ஆய்வு முறையியல்

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் என்ற வகையில் இவ்வாய்வுத் தலைப்புடன் தொடர்புடைய நூல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தளக் கட்டுரைகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுத் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்று விபரண ஆய்வு அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

3. கலந்துரையாடலும் பெறுபேறுகளும்

நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இலங்கையின் வரலாற்றைக் கூறுவதில் பாளி இலக்கியங்கள் மிக முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. குறிப்பாகத் தொல்பொருட் சான்றுகள் அதிகம் கண்டுபிடிக்கப்படாத காலகட்டங்களில் இலங்கை வரலாறு தீபவம்சம் மற்றும் மாகாவம்சம் போன்ற பாளி இலக்கியங்களை மட்டுமே மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டன. இவ்விலக்கியங்களூடாக வெளிப்படுத்தப்படும் வரலாற்று நிகழ்வுகள் அதிகளவாக சிங்கள இனத்தையும், பௌத்த மதத்தையும் முதன்மைப்படுத்துவனவாக அமைந்திருந்தன. எனவே இவ் இலக்கியங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பிற்பட்ட காலங்களில் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டவர்களும் கூட இப்பாளி இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமது ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டனர். இதன் காரணமாக நீண்ட காலமாகத் தமிழர்களது வரலாறு மற்றும் தனித்துவம் இலங்கையின் வரலாற்றுப் பக்கங்களில் இருந்து மறைக்கப்பட்ட தன்மையைக் காணலாம். மேலும் தென்னிந்தியா மீதான காழ்ப்புணர்ச்சி பாளி இலக்கியங்கள் இலங்கைத் தமிழரது வரலாற்றைக் கூற மறுத்தமைக்கும் காரணமாகின்றது. மிக நீண்ட காலமாக இலங்கைக்கும் வட இந்தியாவுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளே பாளி இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தென்னிந்திய - இலங்கை உறவுகளிற்குப் போதியளவு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

பாளி இலக்கியங்கள் தென்னிந்திய - இலங்கை உறவை முதன்மைப்படுத்தியிருக்காவிடினும் பிற்பட்ட காலங்களில் இலங்கை மற்றும் தென்னிந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், அகழ்வாராய்ச்சிகள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் தொடக்கம் இரு நாடுகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளதை நிரூபித்துள்ளன. இவற்றின் மூலம் தென்னிந்தியாவில் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்டுக் கொண்ட பண்பாட்டுத் தாக்கம் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டதை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக இடைக்கற்கால மக்களுக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இடையே ஒற்றுமைத்தன்மை காணப்படுகின்றமையை தென்னிந்தியாவில் இப்பண்பாட்டிற்குரிய கல்லாயுதங்களை ஆராய்ந்த அல்ஸின் உறுதி செய்கின்றார். அதாவது தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரு அலகுள்ள ஆயுதங்கள் தமிழ்நாடு தவிர்ந்த பிற இந்திய மாநிலங்களில் காணப்படாது இலங்கையில் மட்டும் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு தென்னிந்தியத் தொடர்பின் முலமாகவே இலங்கைக்குப் பரவியதாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. இலங்கையில் இப்பண்பாட்டிற்குரிய மனித எலும்புக் கூடுகளை ஆராய்ந்த கெனடி, சண்முகநாதன் போன்றோர் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த திராவிட மக்களும் இவர்களும் ஒரே இனப்பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் என எடுத்துரைக்கின்றனர்.

வரலாற்றுக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவுடன் இலங்கை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதலாவது அரசியல் தொடர்பு விஜயனது கதையோடு ஆரம்பிக்கின்றது. தனது முடிசூட்டு விழாவிற்காக விஜயன் பாண்டிய மன்னனிடம் பெண் கேட்டு தூது அனுப்பியதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அதன் பின்னர் வர்த்தகர்களாக, படையெடுப்பாளர்களாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்தவர்கள் இலங்கையின் முக்கிய துறைமுகங்களில் குடியேறி காலப்போக்கில் இலங்கை அரசியலில் இருந்த பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி ஆட்சியாளர்களாக மாற்றமடைந்து

கொண்டனர். ஆனால் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் எழுச்சி பெற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொரு வல்லரசுமே இலங்கை அரசியலில் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டமையையும் காணலாம்.

3.1 தமிழகத்தில் பல்லவர்கள் எழுச்சி

தமிழகத்தில் களப்பிரர் ஆட்சிக் காலத்திற்கும் சோழர்களின் எழுச்சிக்கும் இடைப்பட்ட காலம் பல்லவர்களின் ஆட்சிக் காலம். இது கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலகட்டத்தைக் கொண்டது. இவர்கள் 'கச்சி' என அழைக்கப்படுகின்ற காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு தொண்டைமண்டலத்தை ஆட்சி செய்தனர். பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் காஞ்சி தலைசிறந்த நகரங்களில் ஒன்றாகக் காணப்பட்டிருந்தது. சிம்மவிஷ்ணுவால் உருவாக்கப்பட்ட இப்பிற்கால பல்லவ அரசு தொடர்பாக அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட செப்பேட்டுச் சாசனங்கள், கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் கட்டிடங்கள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தென்னிந்திய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை பல்லவர் காலம் மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் காணப்படுகின்றது. களப்பிரர் ஆட்சிக் காலத்தில் சமணமும் பௌத்தமும் மேலோங்கி அற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றிருந்தன. பல்லவர் காலம் அக்காலகட்டத்தில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதொரு காலமாக அவதானிக்கப்படுகின்றது. நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் முயற்சியின் பயனாக தோற்றம் பெற்ற பக்தி இயக்கம் இக்காலத்தில் தென்னிந்தியப் பண்பாட்டம்சங்களில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இக்காலகட்டத்திலிருந்து தான் முதன்முதலில் தமிழகத்தில் அழியாத பொருட்களைக் கொண்டு கலைகளை உருவாக்கும் பண்பு தோற்றம் பெற்றது. முதன்முதலில் மகேந்திரவர்மனால் அழியாத பொருட்களைக் கொண்டு கோயில்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அழியாத பொருட்களைக் கொண்டு மும்மூர்த்திகளுக்கு விசித்திரசித்தன் அமைத்த கோயில் இது என்று மண்டகப்பட்டுச் சாசனம் அதனை உறுதி செய்கின்றது. அவனைத் தொடர்ந்து வந்த இராஜசிம்மன், நந்திவர்மன் போன்றோராலும் சிறப்பான முறையில் கோயில் கட்டிடக்கலை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. மேலும் கடல்சார் வர்த்தகமும் வணிக கணங்களின் உதவியுடன் பல்லவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்களின் எழுச்சிக் காலத்தில் மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்கள் உச்ச வளர்ச்சி அடைவதற்குரிய அடிப்படையை இட்டுக் கொடுத்தவர்களாக பல்லவர்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

3.2 பல்வர் கால பக்தி இயக்கம்

களப்பிரர் காலத்தில் சமண, பௌத்த மதங்களின் ஆதிக்கத்தைத் தொடர்ந்து பல்லவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட சமய மறுமலர்ச்சியே பக்தி இயக்கம். பக்தி என்பது கடவுள், குரு முதயோரிடத்தில் வைக்கும் அன்பு, வழிபாடு எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆண் பெண் என்பவர்களுக்கிடையிலான காதல், பெற்றோர் மீது பிள்ளைகள் காட்டும் மரியாதை, குருவின் மீதான பயபக்தி எனப் பல்வேறு தொடர்புகளின் அடிப்படையில் பக்தி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம் எனினும், சமயத்தில் அச்சொல்லானது அர்ப்பணிப்பு, மரியாதை, பயபக்தி, பிணைப்பு ஆகிய பொருளைத் தருகின்றது. " எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிய தெய்வத்தின்பாற் செலுத்தப்படும் தூய அன்புணர்ச்சியே பக்தி" என பகவத்கீதை குறிப்பிடுகின்றது. (சுகந்தினி 1998 : 24) பல்லவர்காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தனிமனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான அன்பு ஓர் மக்கள் இயக்கமாகப் பரிணாமம் பெற்றதையே பக்தி இயக்கமாகக் கொள்கின்றோம். கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து தோற்றம் பெற்ற பக்கதி இயக்கம் முந்நூறு ஆண்டுகள் செயற்பட்டு தொண்டை மண்டலத்தின் சமூக வாழ்வில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு காட்டும் நோக்கில் பக்தி நெறியினை இயக்க பூர்வமாக உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்தனர்.

3.3 நாகதீப அரசு பற்றிய கருத்துருவம்

தமிழகத்தில் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டுக் கொண்ட மாற்றம் வட இலங்கையின் நாகதீபத்தின் வரலாற்றிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதாவது நாகதீபத்தின் வரலாறு புதிய போக்கில் செல்ல ஆரம்பித்தது. இலங்கையில் மிக ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நாகதீபம் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கி.மு 6ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தர் இலங்கை வந்தபோது அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கில் அமைந்த பிராந்தியத்தை நாகதீபம் எனவும் இங்கு ஆட்சியிலிருந்த இரு நாகவம்ச மன்னர்களிடையே ஏற்பட்ட சிம்மாசனப் போட்டியை அவர்

தீர்த்துவைத்ததாகவும் இலங்கையின் முதல் வரலாற்று இலக்கியங்களில் ஒன்றான மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அதேபோல் சூளவம்சம் எனும் பாளி இலக்கியம் நாகதீபம் என்ற பெயர் உத்தரதேசம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதற்குச் சில சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளது. (புஷ்பரட்ணம் 2006 : 02) எனவே இலங்கையைப் பொறுத்தவரை குறுணிக்கற்காலப் பண்பாட்டை முடித்து வைத்துப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குள் நுழைந்தவர்கள் நாகர்கள் என்ற கருத்து சிரான் தெரனியாகலவால் முன்வைக்கப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம். நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட நாகதீபம் பல்லவர்கால பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றத்தின் பின்னர் செல்வாக்கப் பெற ஆரம்பித்தது. இதுவரை காலமும் நாகதீபத்திற்கும் அநுராதபுர அரசிற்கும் இடையிலான பௌத்த மத உறவுகளை மட்டுமே கூறிவந்த பாளி இலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் இருந்தே அநுராதபுர அரசிற்கும் நாகதீபத்திற்கும் இடையிலான அரசியல் உறவுகளைக் கூற ஆரம்பித்தன. பல்லவர் ஆட்சிக் காலப்பகுதியில் தென்னிந்தியப் படைகளுக்கு அடைக்கலம் வழங்கும் பகுதியாக வட இலங்கை காணப்பட்டிருந்தது. அநுராதபுர அரசியலைப் பொறுத்தவரை அநுராதபுர அரச வாரிசுகள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து படைதிரட்டி வந்து அநுராதபுர அரசுரிமையைப் பெறுவது கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து உச்சக்கட்டத்தை அடைகின்றது. (முருகர் குணசிங்கம் 2008 : 37) இந்நூற்றாண்டில் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற விரும்பிய சிங்களத் தலைவர்கள் எட்டுத் தடவைகள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து படைதிரட்டி வந்து அநுராதபுர அரசுகளுடன் போர் புரிந்தமையை வரலாற்று ஆதாரங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. உதாரணமாக ஸிலாமேகவண்ணன் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த சமயம் ஶ்ரீநாக என்னும் தலைவன் உத்தர தேசத்தில் இருந்து அநுராதபுர மன்னனைத் தாக்கி அரசைக் கைப்பற்ற முனைந்ததாக சூளவம்சம் கூறுகின்றது. கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து உரோகண, மலைய, உத்தரதேசம் என்பன இலங்கையின் வேறுபட்ட மூன்று பிராந்தியங்களாக இருந்ததை பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இங்கு ஏனைய இரு பகுதிகளுக்கும் அநுராதபுரத்திலிருந்து நிர்வாகிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் உத்தரதேசத்தை நிர்வகிப்பதற்கு ஒருவரை நியமித்ததற்குரிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லையென பேராசிரியர் இந்திரபாலா குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

''உத்தரதேசத்துக்குரிய குறிப்புக்களை ஆய்வு செய்தால் அப்பிரதேசம் ஏனைய பிரதேசங்களை விட வேறுபட்டதாக இருந்தது என்பதை அறியலாம். அநுராதபுரத்து மன்னர்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அடங்காதவொரு பிரதேசமாக பல முறை அதனைக் காணலாம். அநுராதபுர ஆட்சியை எதிர்த்தோர் அங்கு ஆதரவு பெற்றமையையும் காணலாம். முற்பட்ட நூற்றாண்டுகளைப் போல் அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த படைகள் வட பகுதியில் வந்து இறங்குவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அப்படி வந்த படைகள் வடக்கில் தங்களது அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திய பின் அநுராதபுரத்தை நோக்கி முன்னேறினர். இவற்றை நோக்குமிடத்து அநுராதபுர ஆட்சியாளர்களுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலை வடபகுதியில் நிலவவில்லை என்பது தெளிவு.'' (இந்திரபாலா 2006 : 230) எனவே வட இலங்கை அநுராதபுரத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்படாதவொரு நாடாக இருந்துள்ளது என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளனர்.

பக்தி இயக்கத்தைத் தலைமையேற்று நடாத்திய நாயன்மார்களுள் ஒருவரான சுந்தரர் தேவாரங்களில் தமிழகத்தையடுத்து முதன்மை பெற்ற ஆலயங்களில் ஒன்றாக மாதோட்ட கேதீஸ்வரத்தையும், கிழக்கிலங்கையின் கோணேஸ்வர ஆலயத்தையும் போற்றிப் பாடுகின்றார். எனவே பல்லவர் கால பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் நாகதீபத்தின் வரலாறு மாற்றமடைந்ததோடு இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றிலும் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. நாகதீபத்திற்கு உள்ளேயும் அதற்கு வெளியேயும் வாழ்ந்த மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறத் தொடங்கினர். இலங்கையில் பரந்துபட்டு வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் வட இலங்கையிலும் கிழக்கிலங்கையிலும் தாம் நிரந்தரமாக வாழத் தலைப்பட்டுக் கொண்டனர். இத்தகைய மாற்றங்களிற்கு பல்லவ அரசினுடைய எழுச்சியும் பக்தி இயக்கமும் காரணமாக அமைந்து கொண்டது. பேராசிரியர் கே.எம்.டீ சில்வா பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கே இலங்கையில் இந்து, பௌத்தம் என்ற சமய வேறுபாடுகள் தோன்றி தமிழரும் சிங்களவரும் தமது இனத்தனித்துவத்தை பேணிப்பாதுகாப்பதில் முனைப்புப் பெற்றதுடன் அதன் விளைவால் தமிழர் வாழ்ந்த பிராந்தியங்கள் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பாளர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கும் தளமாக மாறியது எனவும் கூறுகின்றார். எனவே நாகதீப அரசு அநுராதபுர அரசின் மேலாதிக்கத்திற்குச் சவாலாக இருந்ததுடன் தமிழகப் படையெடுப்பாளர்களின் ஆதவுடன் பலமடைந்து கொண்டமையும் நாகதீபத்திற்கும் அநுராமதபுரத்திற்கும் இடையேயான

அரசியல் உறவுகள் பாளி இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட ஆரம்பிப்பதற்கும் தொண்டை மண்டலத்தின் பக்தி இயக்கம் காரணமாக அமைந்து கொண்டது. (இந்திரபாலா 2006 : 233)

3.4 இந்து மத எழுச்சி

அநுராதபுர இராதானி எழுச்சி பெற்றிருந்த காலகட்டத்தில் வடஇலங்கையிலும் பௌத்த மதம் தன்னுடைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பௌத்தம் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் தமிழர்கள் மத்தியில் நிலவியிருந்தது. இதே காலகட்டத்தில் கி.பி மூன்று தொடக்கம் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் களப்பிரர் ஆட்சி நிலவியிருந்த போது அங்கு இந்து மதம் வலுவிழந்து சமணமும் பௌத்தமும் மேன்மை பெற்றிருந்தன. இலங்கையின் தென்பகுதி அநுராதபுர அரசின்கீழ் பௌத்தத்தைப் பின்பற்றியிருந்த நிலையிலும் தமிழகமும் பௌத்த மதத்தின் செல்வாக்கின்கீழ் இருந்த நிலையிலும் இயல்பாக வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேச மக்கள் பௌத்த சமயத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டனர். ஆனால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் மேற்குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் பௌத்த மதம் பெற்ற செல்வாக்கை வன்னிப் பிரதேசத்திலும் கிழக்குப் பிரதேசத்திலும் அவ்வளவாகப் பெறவில்லை என்பதையும் அறியமுடிகின்றது. (முருகர் குணசிங்கம் 1008 : 78) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கந்தரோடை, வல்லிபுரம், பொன்னாலை, நயினாதீவு, புங்குடுதீவு, நிலாவரை போன்ற இடங்களில் பௌத்த சிலைகளும் அழிபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. கந்தரேடை மேன்மை பெற்ற பௌத்த தலமாக விளங்கியிருந்தது. சுன்னாகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்குரிய புத்தர் சிலை இந்தியாவின் அமராவதி சிற்பக்கலை வடிவத்தை ஒத்தாக அமைந்திருந்தது. எனவே வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிலவியிருந்த பௌத்த சமய வளர்ச்சி பல்லவர் கால எழுச்சியோடு நலிவடையத் தொடங்கி சைவசமயம் இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்ற மதமாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. தென்னிந்தியாவில் பௌத்த சமண மதங்களின் செல்வாக்கு மிக வேகமாகக் குறையத் தொடங்கியிருந்த நிலையில் இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பிரதேசங்களிலும் சைவசமயம் புத்தெழுச்சி பெறத் தொடங்கியது.

3.5 மொழி

காஞ்சியில் எழுச்சி பெற்றுக்கொண்ட பல்லவப் பேரரசு கிரந்த எழுத்து முறையினூடாக சமஸ்கிருத மொழியில் தென் பிராமி எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி தமது கல்வெட்டுப் பொறிப்புக்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். இலங்கையிலும் பல்லவர்களின் கிரந்த எழுத்து சமஸ்கிருத மொழிக் கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமஸ்கிருத மொழியை இக்காலத்திலன் ஆதிகாலத்திலிருந்தவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பதனை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. இலங்கையின் ஆரம்பகாலக் கல்வெட்டுக்கள் பிராமி எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டனவாக இருந்தன. ஆனால் கி.பி 6 - 9ஆம் நூற்றாண்டு காலத்துக்குரிய 11 கல்வெட்டுக்கள் அநுராதபுரத்தில் கிடைக்கப பெற்றுள்ளன. இவை தமிழிலும் கிரந்த எழுத்தாலான சமஸ்கிருதத்திலும் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. இவை வணிக கணங்கள் வர்த்தக நிறுவனங்கள், கோயில்களிற்கு திருப்பணி செய்யப்பட்ட நிகழ்வுகள் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றன. பல்லவர்களுடைய ஆதிக்கப்படர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய விளைவு கடல் வணிகம் முன்னேற்றமடைந்து வணிக கணங்களின் நடமாட்டம் வங்காள விரிகுடாவில் தென்னிந்தியாவிற்கும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்குமிடையில் பெருகியமையாகும். இதன் ஒரு கூறாக இலங்கையுடன் நடைபெற்ற வணிகம் அமைந்தது. இலங்கையில் தமிழ் இனக்குழு மேலும் வலுப் பெறுவதற்கு உதவிய காரணங்களுள் மிகவும் முக்கியமானதாக இவ்வணிக வளர்ச்சியைக் கருத வேண்டும். (இந்திரபாலா 2006 : 221)

தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து குமாரகணம், நான்கு நாட்டார் போன்ற வணிக கணங்கள் இலங்கையோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தன. 1981ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆய்வில் அநுராதபுரத்தின் வடக்குப் பகுதியில் இவ்விரு வணிக கணங்களின் கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவை தவிர அபயகிரி விகாரையில் கிடைக்கப் பெற்ற தமிழ் கல்வெட்டுக்கள், பங்குளிய விகாரைத் தமிழ் கல்வெட்டுக்கள் முக்கியமானவை. அபயகிரியில் கிடைத்த கல்வெட்டு இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் சாசனங்களில் மிகவும் பழமையானதாகும். அநுராதபுர சைவசமய நிறுவனங்களின் அழிபாட்டுப் பகுதியில் இருந்து

கண்டெடுக்கப்பட்ட நான்கு நாட்டார் கல்வெட்டின் ஒருபகுதி தமிழிலும் மறுபகுதி சமஸ்கிருத மொழியிலும் அமைந்துள்ளது. 1892இல் அநுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட குமாரகணத்துப் பேரூராரின் தமிழ் கல்வெட்டும் குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு குமாரகணத்துப் பேரூரார் என்ற சொற்பதம் வேறு எங்கும் இதுவரையில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் தமிழர்கள் செல்வாக்குப் பெற்ற வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளிலும் பல்லவ கிரந்த எழுத்திலுள்ள சமஸ்கிருதக் கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. திருகோணமலைக்கு வடக்கே திரியாய் என்ற இடத்திலுள்ள மகாயான வழிபாட்டுத் தளத்தில் ஒன்றும் திருகோணமலைக்குத் தெற்கே குச்சவெளியில் இன்னொன்றும் கிடைத்துள்ளன. (இந்திரபாலலா 2006 : 224) பல்லவ கிரந்த எழுத்து சிங்கள எழுத்தின் வளர்ச்சியிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பிராமி எழுத்துக்களில் இருந்து படிப்படியாக மாறி சிங்கள எழுத்தாக உருவாகிக் கொண்டு வந்த எழுத்து முறைமை பல்லவ கிரந்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டது புதிய வழியில் பரிணாமம் பெற்றது.

3.6 கலை வளர்ச்சி

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டு தமிழகத்தில் வணிகம் பெருவளர்ச்சி பெற்ற காலகட்டம். தென்னிந்தியாவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த மணிக்கிராமம், நான்கு நாடு போன்ற வணிக கணங்கள் இலங்கை மற்றும் தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தன. இவ்வர்த்தகத் தொடர்புகளின் விளைவால் அந்நாடுகளில் சிறு குடியேற்றங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இக்குடியேற்றங்களின் உருவாக்கத்தால் தமிழகப் பண்பாடு அந்நாடுகளில் பரவலடைய தொடங்கியது. அவற்றில் ஒன்று தமிழ்நாட்டு தெய்வங்களுக்கு இங்கு கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் பல்லவ கட்டிடக் கலைப் பாணியிலே அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டில் இருந்து தான் தமிழ்நாட்டில் கட்டிடக் கலை பொறுத்து புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதாவது அழியாத பொருட்களைக் கொண்டு கட்டிட சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டு திராவிடக் கட்டிடக் கலை மரபு வளர்ச்சி பெற்றது. இப்புதிய கலை மரபு பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கையில் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் பல்லவ திராவிடக் கலை மரபு சார்ந்த கட்டிடங்கள் எழுப்பப்பட்டன. அதற்கு முன்பாக இந்நாட்டில் முழுமையாகக் கருங்கற்களைப் பயன்படுத்தி கட்டிடம் எதுவும் அமைக்கப்பட்டதற்குச் சான்று இல்லை. தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியின் விளைவாக ஏழாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் பெரும்பாலும் கற்களைப் பயன்படுத்திக் கட்டிடங்கள் அமைக்கும் மரபு ஆரம்பித்தது. முதன்முறையாக இம்மரபைச் சேர்ந்த கட்டிடம் ஒன்று தென்மாகாகணத்தில் தெவிநுவர என்னும் இடத்தில் கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டளவில் கட்டப்பட்டு அதன் அழிபாடுகள் தற்காலம் வரை நிலைத்திருப்பதைக் காணலாம். (இந்திரபாலா 1970 : 07)

திராவிடக் கட்டிடக் கலையின் பல்லவப் பாணியில் கட்டப்பட்ட இலங்கையின் மிகப் பழைய கட்டிடம் நாலந்தாவிலுள்ள கெடிகே கோயில். இதன் மண்டபமும் கற்பக்கிரகமும் பிற பாகங்களும் சமகாலத்து பல்லவ கட்டிடங்களின் பாகங்களை ஒத்திருக்கின்றன. இக்கோயில் இந்து வழிபாட்டு அம்சங்களும், பௌத்த வழிபாட்டு அம்சங்களும் கலந்து காணப்பட்ட மகாயான தாந்திரீகக் கோயிலாகும். (இந்திரபாலா, 1970 : 08) சிற்பக்கலைக் கலைகள் பொறுத்தும் பல்லவ திராவிட பாணியை இலங்கையில் அவதானிக்க முடிகின்றது. இசுறுமுனிய விகாரையின் பாறையின் பிளவுக்கு இருபக்கத்திலும் காணப்படும் யானை உருவங்கள் மகாபலிபுரத்திலுள்ள கங்காவதார சிற்ப உருவங்களை நினைவூட்டுகின்றன. (நவரத்தினம் 2007 : 13) இப்பாறையின் மேற்கில் செதுக்கப்பட்ட மனித வடிவமும் குதிரைத் தலையும் பல்லவ சிற்ப முறையில் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். அதேபோல் இசுறுமுனிய விகாரைக்குச் சற்றுத் தொலைவிலுள்ள தாமரைத் தடாகமும் பல்லவ சிற்ப முறையில் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

பக்தி இயக்கம் தோற்றம் பெற்ற காலப்பகுதியில் இலங்கையின் வடபகுதியில் பல்லவர்கள் ஓரளவிற்கு ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். சிம்மவிஸ்ணுவின் காலத்திலிருந்து வடபகுதியில் பல்லவர்களுடைய செல்வாக்கை காணமுடிகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தான் பல்லவ அரசிலிருந்து மகாயான பௌத்தம், கட்டிட சிற்பக் கலைகள், கிரந்த எழுத்து முறை, வணிக கணங்களின் வர்த்தகம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு வடகிழக்கு இலங்கையில் மிகுந்து காணப்பட்டிருந்தது. பல்லவ அரசில் வளர்ந்த பண்பாடு வடகிழக்கு வழியாக இலங்கையின்

ஏனைய பகுதிகளுக்குப் பரவியது. தமிழ்நாட்டிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் இருந்த கடல் மீண்டும் ஒரு ஒற்றுமைப்படுத்தும் காரணியாகச் செயற்பட்டது. (இந்திரபாலா 2006 : 233)

4. முடிவுரை

கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டு தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் பல துறைகளிலும் புதியதொரு காலகட்டத்தின் தொடக்கமாக அமைந்திருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு அபிவிருத்திகளுக்கு நாயன்மார்களாலும், ஆழ்வார்களாலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட பக்தி இயக்கம் அடிப்படையாக அமைந்து கொண்டது. பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் கடல் சார்ந்த வர்த்தகத்திலும் தலைசிறந்த காலமாகக் காணப்பட்டிருந்தது. இக்காலத்திலிருந்து இலங்கை அரசியல் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை தமிழகத்தோடு கொண்டிருந்தது. அவற்றுக்கு வர்த்தகம் முன்னோடியாக அமைந்திருந்தது. வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்துவதில் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய வணிக கணங்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. வணிக கணங்களினால் பல்லவர்களின் அரசியல், பண்பாட்டு ஆதிக்கம் தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியேயும் பரவலடைந்தது. எனவே இலங்கையிலும் இப்பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் இலங்கை அரசியல், சமயம், கலைகள், மொழி போன்றனவற்றில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இலங்கையில் தமிழர் இனக்குழு தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள தமது வரலாற்றை நிலைநிறுத்த முயற்சி செய்ய இப்பக்தி இயக்கம் காரணமாக அமைந்து கொண்டது. அதேபோல் தென்னிலங்கை அரசுகள் தென்னிந்தியா மீதும், தமிழர்கள் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் இப்பக்தி இயக்கமே காரணமாக அமைந்து கொண்டது. இப்பின்னணியிலேயே தென்னிலங்கை இலக்கியங்கள் தமிழர்களை படையெடுப்பாளர்களாகச் சித்திரிக்கத் தொடங்கின. பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் பௌத்த மததத்தைப் பாதிக்காது இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் மகாநாம தேரர் எடுத்த முயற்சி தமிழர் - சிங்களவர் என்ற பாகுபட்டை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்து கொண்டது. இருப்பினும் பல்லவர் கால பக்தி இயக்கம் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் அநுராதபுர அரசின் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாத தமிழர்களின் ஆட்சி காணப்பட்டிருந்தமையையும், இந்துமதத்தின் தொன்மையும், திராவிடக் கட்டிடக்கலை பௌத்தக் கலைகளோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தமையையும் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

இந்திரபாலா, கா. (1970). *இலங்கையின் திராவிடக் கட்டடக்கலை – ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்.* கொழும்பு.

இந்திரபாலா, கா. (2006). *இலங்கையில் தமிழர் ஒர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு.* கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

இரா. மன்னர் மன்னன். (2022). *பல்லவர் வரலாறு.* சென்னை: பயிற்றுப் பதிப்பகம்.

புஸ்பரட்ணம், ப. (2006). *இலங்கையில் தமிழரும் நாகநாட்டு அரச மரபும்,* சென்னை: நியூ செஞ்சூரி புக்ஹவுஸ்.

புஸ்பரட்ணம், ப. (2017). *இலங்கையில் தமிழர் ஒரு சுருக்க வரலாறு,* சுவிற்சர்லாந்து: தமிழ் கல்விச் சேவை.

முருகர் குணசிங்கம். (2020). *இலங்கையில் தமிழர் ஒரு முழுமையான வரலாறு.* சிட்னி: எம் வி வெளியீடு.

நவரத்தினம், க. (2007). *இலங்கையில் கலை வளர்ச்சி.* கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

சுகந்தி, சி. (1998). பல்லவர் கால பக்தி நெறி. *காலசுரபி.* யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்: வரலாற்றுத்துறை.

பல்லவர்கால பக்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் மெய்யியலின் செல்வாக்கு" – ஒரு பகுப்பாய்வுினக

தமிழ்முரசு வுயஅடை ஆரசயளர: இலங்கையில் தமிழர் பிரதேசங்கள் - பாகம் 09 (வயஅடைஅரசயளரயரளவசயடயை.உழஅ)